

Συνεργαζόμενες Εκπαιδευτικές Κινήσεις

Αγώνας για την ανατροπή

Χαιρετίζουμε τις χιλιάδες των συναδέλφων εκπαιδευτικών και των άλλων εργαζομένων, που πήραν μέρος στα μεγαλειώδη συλλαλητήρια των τελευταίων ημερών. Το πλήθος και το πάθος αυτών των κινητοποιήσεων, η λαοθάλασσα που κατέκλυσε την Πλατεία Συντάγματος την Κυριακή 12-2, υπήρξε ο αποφασιστικός παράγοντας που ανέτρεψε το κλίμα της αχαλίνωτης κυβερνητικής κινδυνολογίας και της ακραίας κρατικής καταστολής, και δημιούργησε εντελώς διαφορετικούς όρους για την πορεία των εξελίξεων.

...και λάβανε την απόφαση, επειδή τα κακά μαντάτα πλήθαιναν στην πρωτεύουσα, να βγουν έξω σε πλατείες...

Ο παλλαϊκός ξεσηκωμός ενάντια στις πολιτικές της κυβέρνησης και της Τρόικας έστειλε μήνυμα αντίστασης και ελπίδας και στους άλλους λαούς της Ευρώπης και του κόσμου, που βιώνουν καθημερινά τις τραγικές συνέπειες μιας απάνθρωπης κερδοσκοπικής πολιτικής που ακολουθεί πιστά διεθνώς ο νεοφιλελεύθερος καπιταλισμός. Η κυβέρνηση των εθελόδουλων τεχνοκρατών και πολιτικών επιβεβαίωσε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο το ρόλο που έχει αναλάβει: να συνεχίσει αυτή την καταστροφική για τη χώρα πολιτική, οδηγώντας τους εργαζομένους όλο και περισσότερο στην ανεργία και την πλήρη εξαθλίωση. Γι' αυτό και αποδυναμώνεται ηθικά και πολιτικά. Το νέο Μνημόνιο έχει καταδικαστεί στη συνείδηση του λαού και η υλοποίησή του θα συναντά καθημερινά την οργανωμένη και αποφασιστική πάλη των εργαζομένων.

Όπου έβλεπες άξαφνα στην όψη τους τόσες χαρακιές, πού 'λεγες είχανε περάσει μέρες πολλές μέσα σε λίγη ώρα

Η άθλια κατάσταση που αντιμετωπίζουμε καθημερινά στον τομέα της εκπαίδευσης δείχνει ανάγλυφα τα αδιέξοδα όπου οδηγείται η κοινωνία σε όλους τους τομείς της. Πρώτο θύμα αυτής της πολιτικής είναι η νεολαία, οι μαθητές και μαθήτρές μας. Μέσα από αλλεπάλληλες νομοθετικές παρεμβάσεις αποκρυσταλλώνεται ένα σχολείο απογυμνωμένο από βασικές εκπαιδευτικές λειτουργίες. Το εκπαιδευτικό κίνημα καλείται σήμερα να αντιμετωπίσει, με πρόσχημα την καθιέρωση ενός «Νέου Σχολείου»:

- μια πολιτική περικοπών χωρίς τέλος, με καταργήσεις σχολείων, υπερφορτωμένα σχολικά τμήματα, ανεπαρκή κονδύλια για τις λειτουργικές ανάγκες,
- την ενίσχυση των ταξικών φραγμών και διακρίσεων στη μόρφωση των παιδιών,
- ένα Λύκειο χωρίς τον αναγκαίο «κορμό» γνώσης, αποψιλωμένο από βασικά μαθήματα φυσικών και κοινωνικών επιστημών, στο ρόλο ενός συνεχούς εξεταστικού μαραθωνίου,
- μια τεχνική/επαγγελματική εκπαίδευση υποβαθμισμένη, χωρίς επαγγελματικές διεξόδους,
- την πολιτική της κατάργησης, ουσιαστικά, των διορισμών νέων εκπαιδευτικών
- την περαιτέρω διεύρυνση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων,
- την οικονομική εξαθλίωση των εκπαιδευτικών, ιδίως των νεότερων, με μισθούς πείνας,
- τη δαμόκλειο σπάθη της «αρνητικής αξιολόγησης», που θα μεταφράζεται άμεσα σε μισθολογική καθήλωση και τελικά σε οριστική απόλυση,
- την αδιαφορία για την αναμόρφωση της αρχικής εκπαίδευσης και της συνεχούς επιμόρφωσης όλων των εκπαιδευτικών,
- την έλλειψη σχολικών βιβλίων ακόμη και μετά τη λήξη του πρώτου τετραμήνου, που έχει οδηγήσει σε αναζήτηση δαπανηρών υποκατάστατων,
- την προσπάθεια εφαρμογής του νέου θεσμικού πλαισίου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση αντί οιουδήποτε τιμήματος,
- την ενίσχυση του αυταρχισμού και των διώξεων όσων αντιστρατεύονται αυτή την πολιτική, με στόχο τη βίαιη επιβολή της.

Στο «νέο σχολείο», στο σχολείο του «πρώτα ο μαθητής», δεν έχουν πλέον θέση εκπαιδευτικές δομές και υπηρεσίες που θα μπορούσαν να συμβάλουν στην «αντιστάθμιση» των δυσκολιών που κάποια παιδιά αντιμετωπίζουν στο σχολείο με ιδιαίτερη οξύτητα (ενισχυτική διδασκαλία, πρόσθετη διδακτική στήριξη, μέτρα στήριξης παιδιών μεταναστών κ.λπ. Δεν βρίσκουν θέση ούτε καν δομές και υπηρεσίες που μπορούν να κάνουν τη μάθηση πιο ελκυστική και αποτελεσματική για όλα τα παιδιά (σχολικές βιβλιοθήκες, πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες κ.ο.κ.). Το δημόσιο σχολείο γίνεται έτσι πιο τεχνοκρατικό και απωθητικό, λιγότερο αποτελεσματικό και τελικά περισσότερο ταξικό.

Για την κάλυψη των κενών που δημιουργεί αυτή η απογύμνωση της εκπαίδευσης οι γονείς εξωθούνται να προστρέξουν στην ιδιωτική κερδοσκοπία. Επιβαρύνεται έτσι αφόρητα ο οικογενειακός προϋπολογισμός σε μια περίοδο που οι εργαζόμενοι αντιμετωπίζουν δυσβάσταχτα τα βάρη της γενικότερης οικονομικής πολιτικής.

Και χτυπούσανε όπου να 'ναι, σφαλώντας τα βλέφαρα με απόγνωση. Και η Άνοιξη ολοένα τους κυριεύε

Η κυβέρνηση αδιαφορεί για το γεγονός ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα το σχολείο επιβαρύνουν κυρίως τα παιδιά που προέρχονται από πιο φτωχά οικονομικά περιβάλλοντα, όπου συνήθως παρατηρείται και μια πολιτισμική ασυνέχεια ανάμεσα στο σχολείο και στην οικογένεια. Και δεν παίρνει κανένα ουσιαστικό μέτρο για την πρόληψη και την αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων της νεολαίας, όπως είναι η μαθητική διαρροή, ο οργανικός και ο λειτουργικός αναλφαβητισμός, η διάδοση της βίας και των εξαρτησιογόνων ουσιών, και ο εκπαιδευτικός και κοινωνικός αποκλεισμός.

Αντίθετα, επιστρατεύει τους κατασταλτικούς μηχανισμούς σε βάρος όλων εκείνων που ορθώνουν το ανάστημά τους απέναντι στις σκοταδιστικές επιδιώξεις τους. Η αστυνομική βία και ο «χημικός πόλεμος» συμπορεύονται με την απειλή της «αξιολόγησης»-χειραγώγησης και της απόλυσης καθώς και τη διοικητική δίωξη, στην υπηρεσία των πιο αντιδραστικών στοχεύσεων. Και στο φόντο αυτών των μεθοδεύσεων μια απίστευτη σε έκταση και αισχρότητα επιχείρηση διαβουκόλησης της κοινής γνώμης από εξωνημένα μέσα μαζικής «ενημέρωσης».

Σάλεψε σαν το σπέρμα σε μήτρα σκοτεινή

Απέναντι σε αυτή την πρωτοφανή επίθεση που δέχεται η δημόσια, δωρεάν παρεχόμενη παιδεία, απέναντι σε αυτή την ολιστική καταστροφική επίθεση που δέχεται η πεμπτούσια των συλλογικών μας κατακτήσεων, δεν υπάρχει παρά μονάχα μια διέξοδος. Είναι ο δρόμος του ενωτικού, ανυποχώρητου αγώνα.

Γιατί ο αγώνας μας, αγώνας όλου του κόσμου της εργασίας, αγώνας όλης της νεολαίας, δεν τελείωσε με την ψήφιση του λαοκτόνου νόμου και της δανειακής σύμβασης. Αντίθετα, τώρα που το πολιτικό σύστημα κλονίζεται πρέπει να ενταθεί ακόμα περισσότερο.

Στη μήτρα της κοινωνίας κυφορείται σήμερα ένα διαφορετικό μέλλον από τη δυστοπία που μας επιφυλάσσουν οι πολιτικές των ισχυρών της αγοράς. Η εξέγερση του λαού είναι αυτή που θα βάλει φραγμό στα ανδρείκελα της κυβέρνησης Παπαδήμου και τους πάτρωνές της.

- Η εξέγερση της λογικής των πολλών ενάντια στον παραλογισμό του συμφέροντος των ελαχίστων.
- Η εξέγερση των συναισθημάτων της αλληλεγγύης και της ομοψυχίας απέναντι στο διχαστικό ατομικισμό.

Ο ενωτικός, συλλογικός, πολύμορφος αγώνας μας, μαζί με όλους τους εργαζόμενους/-ες του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, μαζί με τους/τις ανέργους/-ες και τη νεολαία, και γενικότερα με τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία, θα ακυρώσει στον τύπο και στην πράξη τα μνημόνια, θα ανοίξει το δρόμο για να μιλήσει επιτέλους ο λαός.

Σ' αυτό τον αγώνα καλούμε κάθε συνάδελφο σε συστράτευση.

Να ξεσηκωθούμε όλοι μαζί και να ανατρέψουμε κάθε αντιλαϊκό σχεδιασμό.

Να φύγουν τώρα αυτοί και η πολιτική τους.

Ή αυτοί ή εμείς!

Μαζί μπορούμε να τους νικήσουμε.

Αθήνα, Φλεβάρης 2012